

SĂMÂNȚA DE PĂPĂDIE

Veronica Cozma

Ilustrații de
Cristina-Diana Enache

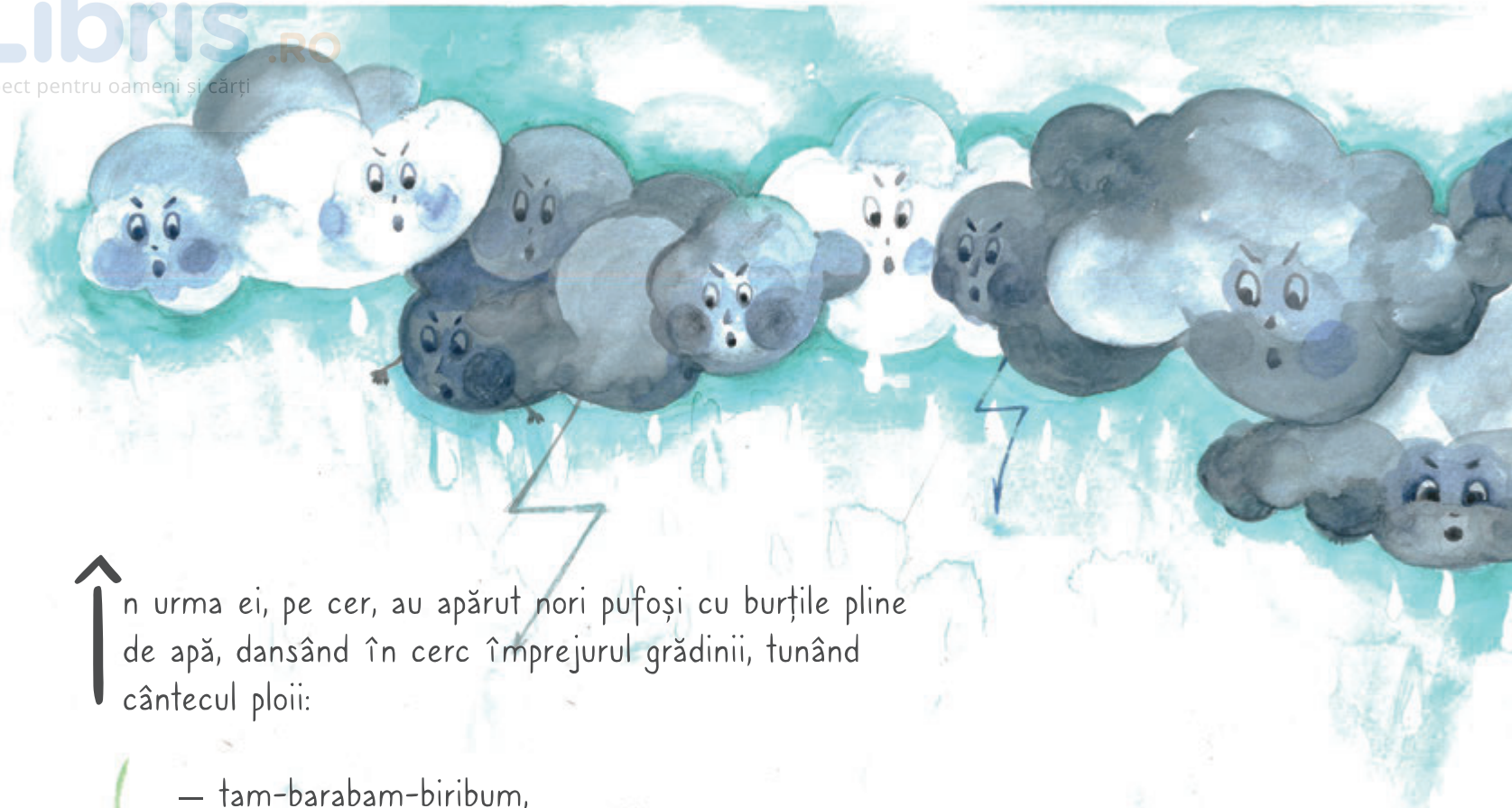
Era o dimineață puțin cam friguroasă de primăvară târzie, o rază de soare s-a strecurat jucăușă printre crengile pline cu flori rozalii și parfumate ale mărului cu numele „Fără Nume” ce umbrea grădina și i-a aterizat pădăiei pe față, încălzind-o.

— Este dimineață, spuse tulpina scuturându-se de rouă și întinzându-și frunzele să prindă raza de soare de mână. Însă raza a mai rămas o secundă pe bulgărașul pufos ce ascundea semințele pădăiei, mângâindu-l, apoi cu un fâlfâit a plecat înspre soare.

↑ În urma ei, pe cer, au apărut nori pufoși cu burțile pline de apă, dansând în cerc împrejurul grădinii, tunând cântecul ploii:

— tam-barabam-biribum,
Suntem doisprezece frați,
În fulgere îmbrăcați,

Mama ne e zarea albastră,
Tata, e chiar curcubeul,
Strângem aburi, ceață, rouă
De prin munți, oceane, mări,
V-o dăm vouă, bogăție,
Aur ud ce vă hrănește, florile.
Apoi, iar plecăm, vestiți de a-l nostru bun prieten,
Tunetul!

De îndată ce au terminat de cântat, norii au început a
cerne peste gradina încă adormită stropi mici de apă.

Tulpina de pădăie și-a făcut pânne frunzele pentru a primi apa binecuvântată ce îi va hrăni rădăcinile, frunzele, florile și bulgărașii cu semințe de pădăie.

A privit împrejur, smocul de lăcrămioare vecine dansau vesele în ploaie, spălându-și petalele clopoțel, iarba şușotea și se unduia trezind insectele ce se adăposteau la picioarele ei pentru a se bucura de apă, o buburuză se bălăcea într-o băltoacă pe o petală de trandafir galben.

Un melc, trezit de cântecul norilor, tocmai își scoase capul din găoace scrutând zărilor, câteva albine harnice ce adunau nectar din flori au fugit grăbite spre urdinișul stupului adăpostit tocmai după casa în care locuiau oamenii, frunzele mărului formau umbreluțe pentru familia de omizi ce tocmai se adăpostea de ploaie, un pițigoi albastru stătea ascuns, zgribulit, sub un smoc rozaliu de flori de măr, iar un cățelandru alb alerga fericit printre flori cu limba scoasă pentru a înghiți stropii de ploaie.

STIAȚI CĂ ?

● pădăria, este o plantă perenă care face parte din familia Asteraceae, iar în forma ei oficială este denumită "*Taraxacum officinale*"?

● primele mențiuni despre pădărie ca și medicament se găsesc în lucrările medicilor arabi din secolele X și XI, care vorbeau despre pădărie ca despre un soi de andive, cu denumirea de Taraxacon!

● la începutul lunii Aprilie, în România, albinele adună nectarul din florile de pădărie, nectar pe care îl transformă în miere. *Mierea de pădărie*, natural selectată, este considerată un adevărat remediu!

● sute de specii de pădării cresc în regiunile temperate ale Europei, Asiei și Americii de Nord. În India, spre exemplu, pădăria este cultivată la scară largă în scopuri medicinale!

Această plantă care poate fi folosită în întregime are calități extraordinare:

● *floarea* pădăriei are proprietăți antioxidante.

● *frunzele* conțin niveluri substanțiale de vitamina A, C, D și B, precum și fier, magneziu, zinc, potasiu, mangan, cupru, calciu, colină, bor și siliciu, se pot consuma în formă proaspătă, în salată sau sandwich-uri și în formă uscată, în ceaiuri.

● *rădăcinile* sunt folosite la producerea unor substituenți ai cafelei, iar florile la producerea unor vinuri.

Mai știți că:

● Numărul de semințe generate anual de o plantă este de 5000 iar perioada de germinare este de **9 luni**?

! A nu se confunda cu siropul de pădărie obținut prin macerarea florilor de pădărie în miere polifloră.